

ikke at henlede Opmærksomheden paa dens Ordlyd. Jeg betragter det som en Selvfølge, at alle have sat sig ind i den, saa vidt det er muligt. Maa jeg først nævne nogle af de vigtigste Punkter. Staten skal afgive til Københavns Kommune Arealer, som man i det andet Ting har opgjort til i alt 1,555,000 Kv.-Alen eller 111 Td. Land. Selvfølgelig er der en hel Del af disse Arealer, der ikke er særlig kostbare, idet de ligge i større eller mindre Afstand fra København. Men paa den anden Side er der nogle kostbare Arealer, som jeg siden skal komme ind paa. Københavns Kommunes Vederlag bestaar i følgende. For det første afgiver den de fornødne Grunde, som Kommunen sidder inde med, og som ere nødvendige til de forskellige Banegaardsanlæg. De Grunde, som Kommunen skal afstaa til Staten, opgives til tilsammen 1,004,740 □ Alen. De ere ikke særlig værdifulde, de anslaaes til en samlet Værdi af $2\frac{3}{4}$ Mill., altsaa gennemsnitlig $2\frac{3}{4}$ Kr. pr. □ Alen. Endvidere skal Kommunen opgive sin Forkøbsret til et Stykke af det nuværende Banegaardsterrain. Naar nogen taler om det hele Banegaardsterrain, er det ganske urigtigt, det drejer sig kun om Ejerdelene deraf, som Kommunen har Forkøbsret til fra den Tid, da Banegaarden flyttedes over paa Nordsiden af Vesterbrogade. Jeg betragter det som en Selvfølge, at denne Forkøbsret opgives. Der kan ikke gøres noget ordentligt ud af den Ting; thi naar Banegaarden bliver liggende, hvor den ligger, er Forkøbsretten jo intet værd, og at man fjører Københavns Kommune og flytter Banegaarden over paa den anden Side, hvad den sætter særlig Pris paa, er selvfølgelig ingen Grund til, at Forkøbsretten skal blive effektiv. Imidlertid repræsenterer den jo nogen Værdi, og man regner altsaa med Opgivelsen af den. Endvidere skal Kommunen udrede det Beløb, der udkræves for at ekspropriere to Ejendomme ved Siden af Panoptikon paa den sydlige Side af Vesterbrogade. For det fjerde skal den i 15 Aar, efter at den nuværende Banegaards Areal er overleveret og frigjort, betale 1 Mill. Kr. aarlig. Reglen ved Tilskud til andre Baneanlæg er jo den, at Kommunerne skulle begynde med deres Bidrag, saa snart man begynder at anlægge Banen, men her skal Staten udrede Omkostningerne ved Anlægget helt og holdent, Bidraget fra Kommunen bliver først til Virkelighed, efter at Arealet er fuldstændig frigjort og overleveret den.

Derved faar Staten et betydeligt Røntetab, der løber op i endog flere Millioner.

Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at det er umuligt at sige noget sikkert i saa Henseende. Meningerne svinge fra den ene Yderlighed til den anden. Nogle sige, at Kommunen ikke kommer af med en Øre, den vil tværtimod tjene mange Millioner; foruden de 15 Mill., den skal af med til Staten, vil den maaske tjene 15 Mill. Fra den anden Side, særligt uden for Rigsdagen, fremhæves det, at København skal plyndres, den skal give 15 Mill. til et Anlæg paa 21 Mill.; det er u hørt, der findes ikke Mage dertil. Men denne Fremstilling er saa grundfalsk, som tænkes kan. Men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal hverken gaa til den ene eller den anden Yderlighed, men blot sige som mit Skøn, at jeg tror, at Overenskomsten er fordelagtig for København. København risikerer vist ikke noget ved den Historie. Grundene paa det nuværende Banegaardsterrain blev i Kommissionen vurderet til 50 Kr. pr. Kv.-Alen inkl. Gader og Veje. Der er lidt over 400,000 Kv.-Alen i alt med den Del, som Københavns Kommune har Forkøbsret til. Den Vurdering, der nu foreligger for os, gaar ud fra 50 Kr. pr. Kv.-Alen ÷ Gader og Veje, og i Stedet for at regne $\frac{1}{4}$, som man ellers plejer, til Gader og Veje, regner man her $\frac{1}{3}$ fra. Jeg skal ikke udtale noget om, hvorvidt det ene eller det andet er rigtigt. Men jeg er sikker paa, at naar Banegaarden lægges paa den sydlige Side af Vesterbro, vil disse Arealer paa det gamle Banegaardsterrain blive noget af det fineste her i København. De ligge jo i Hjertet af Byen, og de ville absolut blive meget værdifulde. Selv om der ogsaa skulde komme en Tilbagegang udadtil, vil det næppe være tænkeligt, at de — og da navnlig Façadegrundene — skulde falde i Værdi. Det skulde gaa underligt til, forekommer det mig, om ikke København skulde faa sine 15 Millioner ind igen — ja, maaske mere til. Det under jeg ogsaa København, som jeg ønsker alt godt. Derimod er jeg ikke saa sikker paa, at Overenskomsten er fordelagtig for Staten. Jeg har mine Tvivl i saa Henseende, og disse Tvivl henter jeg navnlig derfra — og det uden Hensyn til Arealernes Værdi — at der skal hengaa flere Aar mellem den Tid, da Staten skal ud med Pengene, og det Tidspunkt, da den faar dem ind igen. Staten lider altsaa et betydeligt